

Co má soud činiti, když se sejde více přihlášení k dědictví, ježto sobě odporují.

§. 125. Podáli se k jednomu a témuž dědictví více přihlášení, kteráž sobě odporují, má je soud sice všechna přijmouti, pak ale má, vyslyšev strany, rozhodnouti, kdo z nich má jakožto žalobník proti druhému nastupovati. Zaroveň má soud ustanoviti lhůtu přiměřenou, v které se má žaloba podati, sice by se ve vyjednávání pozůstalosti šlo předse bez ohledu na pohledávání dědická, ježto byla odkázána k pořadu práva.

§. 126. Jestli tu dědic ze smlouvy, kterýž se táhne na smlouvu potřebnými náležitostmi opatřenou, jejíž pravosti se neodporuje, a máli se právo jeho dědičné vzíti v odpor, musí proti němu jakožto žalobník nastoupiti každý, jehož právo se zakládá jenom na poslední vůli nebo na posloupnosti zákonní; jestli tu však dědic z poslední vůle, co do formy náležitě zřízené a co do pravosti neodpořilé, musí proti němu jakožto žalobník nastoupiti každý ten, jehož právo se zakládá jenom na posloupnosti zákonní.

Odporují sobě však přihlášení k dědictví dědicův testamentních a zákonních, má soud, vyslyšev obě strany, tomu z dědicův spor vedoucích, naříditi, aby žalobu podal, kterýby, chtěje právu svému dědickému průchod zjednati, musel prvé silnější důvod odporce svého k právu dědickému vyvrátiti.

§. 127. Podalali strana k pořadu práva odkázaná žalobu ve lhůtě ustanovené, budiž vyjednávání pozůstalosti až do rozhodnutí rozepře zastaveno. A však každá strana má na vůli, žádati, aby soud dal zatím pozůstalost pod sekvestraci.

Žádali jeden soupeř proti druhému, kterémuž soud správu pozůstalosti již odevzdal, za sekvestraci pozůstalosti, může se tato jen podle předpisu řádu soudního zavésti.

Jaké se má učiniti opatření, když dědicové nejsou známi, nebo když nepodají přihlášení k dědictví.

§. 128. Jsouli dědicové pozůstalosti nějaké soudu zcela neznámi, nebo neuzijili dědicové známi ve lhůtě ustanovené práva dědického, ačkoli jim bylo o něm věděti dáno, nebo nepřihlásili se k dědictví, ježto tomu, kdo lhůtu promeškal, připadlo, nikdo podle §. 120., má soud zříditi kurátora pozůstalosti (§. 78.), a má dědice neznámé z povinnosti úřadu ediktem podle formuláře III. s tou výstrahou předvolati, že se mají do roka ohlásiti a přihlášení k dědictví podati, sice žeby se o pozůstalosti s těmi, kteříby se k dědictví přihlásili a titul k právu dědickému prokázali, vyjednávalo a jim pozůstalost podle práva jim příslušejícího odevzdala, část pozůstalosti ale, v kterouž by se nikdo neuvázal, anebo kdyby se nikdo nebyl za dědice přihlásil, celou pozůstalost, že by vzal stát jakožto odumřelou. Dědicům, kteří by se snad později hlásili, zůstane právo jim příslušné potud vyhraženo, pokud nepromine promlčením.

§. 129. Kurátor pozůstalosti jest povinen, ačkoliv edikt byl vyhotoven,